

Sygn. akt XI Ka 1047/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor – spr. Sędziowie: SO Elżbieta Daniluk

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: apl. sędz. Kamila Sawicka

przy udziale Prokuratora Ireneusza Kuny

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r.

sprawy A. G.

oskarżonego z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku

z dnia 19 sierpnia 2013 r. sygn. akt II K 545/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- a) czyn przypisany oskarżonemu kwalifikuje z art. 87 § 1a k.w. i na mocy tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 700 (siedmiuset) złotych;
- b) uchyla rozstrzygnięcia z pkt II i III;
- c) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze, ustalając, że ponosi je Skarb Państwa.

XI Ka 1047/13 UZASADNIENIE

A. G. został oskarżony o to, że w dniu 20 maja 2013 roku w miejscowości W. woj. (...) kierował rowerem po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości zachodzącym przy zawartości I badanie 1,88 mg/l, II badanie – 1,79 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Kraśniku:

I. oskarżonego A. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą

na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres 3 lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił w całości oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych i określił, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony. Zaskarżył rozstrzygnięcie w części dotyczącej kary, wskazując, iż podjął pracę uniemożliwiającą mu wykonanie kary ograniczenia wolności. W konkluzji wniósł o zmianę wyroku poprzez zamianę kary ograniczenia wolności na karę grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, jednak z innych względów, niż podnosi skarżący.

Na mocy art. 12 pkt 3 Ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r.) uchylono art. 178a § 2 k.k. Stosownie do treści art. 2 pkt 3a powołanej ustawy prowadzenie roweru w stanie nietrzeźwości na drodze publicznej stanowi wykroczenie stypizowane w znowelizowanym art. 87 § 1a k.w. Omawiana zmiana weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 roku (art. 56 pkt 1 ustawy).

Zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k.k. zasadą jest, iż jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Czas orzekania to nie tylko czas rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej sprawcy (wydawania wyroku), ale także czas orzekania we wszystkich fazach postępowania karnego (przygotowawczego, sądowego, wykonawczego), w których zapada decyzja co do losu osoby, przeciwko której postępowanie to się toczy (por. uchwała SN z dnia 19 sierpnia 1993 r., I KZP 20/93, OSNKW 1993, nr 9-10, poz. 55). Jest to zatem także czas orzekania w postępowaniu odwoławczym.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż niewątpliwie ustawa obowiązująca uprzednio tj. w dacie dokonania czynu przez oskarżonego, nie jest ustawą dla niego względniejszą w rozumieniu art.4 § 1 k.k. Niezależnie od tego, że czyn jakiego dopuścił się oskarżony przestał być przestępstwem, wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. zagrożone jest karą aresztu lub karą grzywny nie niższą niż 50 złotych. Sankcja ta nie przewiduje natomiast kary ograniczenia wolności. Z tego też powodu wyrok Sądu Rejonowego musiał ulec stosownej zmianie, niezależnie od granic wniesionej apelacji – na podstawie art.440 k.p.k.

Wymierzając A. G. karę 700 złotych grzywny, sąd odwoławczy miał na względzie jego sytuację majątkową. Tak wymierzona kara będzie stanowiła dolegliwość uwzględniającą wymogi art.33 § 1 i 2 k.w. Z jednej strony bowiem A. G. znajdował się w znacznym stopniu nietrzeźwości (1,88 mg/l), z drugiej zaś należy mieć na względzie zarówno jego uprzednią niekaralność jak również to, że kierował on rowerem w godzinach wieczornych na wsi, gdy natężenie ruchu jest niewielkie.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 440 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił A. G. od ponoszenia kosztów sądowych albowiem przemawiają za tym zasady słuszności.